

FŐTT TOJÁSBÓL CSIRKE?

Volt egyszer két diák. Összebeszéltek, elmentek világi körútra. Több ideig utaztak, úgyhogy teljesen kifogytak a kincsekből. Megnézték a pénzüket, hogy futná-e egy reggelire?

Odaértek egy útszéli csárdához. Annyi pénzük volt, fizettek egy-egy tojást és egy-egy zsemlyét melléje. Meg is reggeliztek. De a tojást és a zsemlyét nem fizették ki, adósok maradtak. A kocsmáros persze ösmerte az egyik deákot és annak az apját. Följegyezte őket. És mentek tovább.

Évek teltek el, az adósságukat még mindig nem fizették meg. És a kocsmáros olvasta az újságból(1) hogy en és en nevezetű diák olyan magos rangra lépett, kinevezték püspöknek. No, gondolta a kocsmáros, no most ideje lesz a számlát leadni, a püspök bir fizetni. A kocsmáros kiszámította: ennyi és ennyi év alatt a tojásból lett volna egy csirke, évek hosszú lefolyása alatt ennyire és ennyire rúgott.

Megkapta a püspök a számlát, nézi. Fölháborodott a püspök: ez má(r) mégiscsak szemtelen! Ilyen óriási költséget a nyakába akasztott. Hogyan tudja ő ezt megfizetni?

Nem tudott a püspök aludni. Korán reggel felkelt, kiment a parkba. Gondó(1)kodott, hogy ötlet most a törvényszékre idézik adósság végett, és ezen még száz ügyvéd se tud segíteni.

Meglátta egy cigány reggel korán, hogy a püspök spekulál. Megkérdi tőle:

— Pispek urám, mijön* töri a fejét?

* min.

— Hallgass, cigány! Akkora bajom van, hogy még száz ügyvéd se tud segíteni rajta.

Addig kényszerítötte a cigány a püspököt, még el nem mesélte a dolgot. A cigány ajá(n)lta magát, hogy fogadja meg a püspök ügyvédnek, hogy a pert meg fogja nyerni. A püspök meg is fogadta.

Ki lett tűzve a tárgyalási idő. A püspök megjelent, de a cigány nem. Maj(d)nem már a tárgyalást befejezték, a püspököt maj(d)nem elítélték, abban a pillanatban rontott be a cigány tárgyalóterembe. De nagy zihálva, lélegzetet nem tud venni a cigány.

Kérdik tőle, hol maradt ilyen soká? A cigány azt mondja:

— Jáj, uráim, hágyjánák egy kis időt, hogy kifujhássám magámát! Akkorát sáládtam, máj(d) megháltám!

— Nahát, hol vó(l)tá(l), cigány, ilyen soká?

— Ej, hogy hon vótám? Otthon vótám! Hát kérem, á feleségem ázs este főzött lencsét, és á rájkók nem tudták mind megenni. Hát ámi megmárádt ás(t) mámá elű(l)tetem, hogy máj(d) jövőre les sok lencse.

— Ej, te számár cigány, hogy lehessen a főtt lencsére, hogy kikőljön?

— Ezs ázs, tekintetes uráim! Hát ákkor hogy lett vó(l)-ná ábbol á főtt tojásbol csirke?

Így a cigány megnyerte a pert, felmentették a püspököt. És a püspök megajándékozta a cigánt azzal, mindennap el kellett hozzá menni fát fűrészelni.

Eddig van!